

TAŞOVA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

KÜTÜPHANELER HAFTASI KUTLAMA PROGRAMI

Sayın müdürümüz ,sayın öğretmenlerimiz ve sevgili arkadaşlar Kütüphaneler Haftası nedeniyle hazırladığımız programımıza, hoş geldiniz.Çağımız uzay çağıdır.Kitaplar ise, geçmişten bugüne değin bize bilgi taşıyan ,duygu ve düşünceleri gelecek kuşaklara aktaran en etkili araçlardır. Kitapsız bir yaşam ,kör sağır ve dilsiz yaşamaktır.Şimdi, kalemi kılıçtan üstün olan, tüm merhum yazarlarımız,başöğretmen yüce önder Atatürk'ümüz ve tüm şehitlerimiz huzurunda, hepimizi bir dakikalık saygı duruşuna, ardından da istiklal marşına davet ediyoruz.

Kitaplar olmasaydı çağlar boyunca nice güçlüklerle edinilmiş bilgiler unutulur, gider ve insanlık bugünkü noktaya ulaşamazdı.

9-A sınıfı öğrencilerinden EMİRKAN CANİK'i günün anlam ve önemini belirten konuşmasını yapmak üzere buraya davet ediyorum.

Kitaplar bilgimizi arttırmada ,dilimizi zenginleştirmede duygu ve düşüncelerimizi geliştirmede, zamanımızı en iyi şekilde değerlendirmede bizim en yakın arkadaşımızdır.

12-A sınıfı öğrencilerinden OSMAN VAROL'u kendi yazdığı şiiri okuması için buraya davet ediyorum.

Gelişmiş insanların oluşturduğu bir toplumda ancak kitap okuma alışkanlığının yaygınlaşması, basılan ve okunan kitap sayısının artması ile gerçekleşebilir.

9-B sınıfı öğrencilerinden SAMET AYTAŞ'ı Kütüphaneler Haftası' hakkında bilgi vermesi için buraya davet ediyorum.

Kitaplar bilgi göklerinin yıldızlarıdır; onlar olmasaydı geleceğimiz daha karanlık olurdu.

9-C sınıfı öğrencilerinden SEVGİ ÖZDAMAR'ı kendi yazdığı şiiri okumak üzere buraya davet ediyorum.

Bir okul için her şeyi yaptığınızı düşünebilirsiniz. Eğer okulunuzun kütüphanesi yoksa, hiçbir şey yapmış sayılmazsınız.

9-A sınıfı öğrencilerinden RÜMEYSA CABA'yı Atatürk ve Kitap adlı yazıyı okuması için buraya davet ediyorum.

Hiçbir eğlence okumak gibi ucuz, hiçbir zevk de okumak kadar kalıcı olamaz.

12-A sınıfı öğrencilerinden OSMAN VAROL'u kendi yazdığı yazıyı okuması için buraya davet ediyorum.

Kitapsız büyüyen çocuk susuz yetişen bir ağaca benzer.(çin atasözü)

9-B sınıfı öğrencilerinden SEYFİ KORKMAZ'ı Ziya Osman Saba'nın 'Okuma Kitaplarım' adlı yazıyı okuması için buraya davet ediyorum.

En eski kitaplar bile onları okumamış kişiler için yenidir. Kitaplar en iyi dostlarımızdır. Dostlarımızı yalnız bırakmayalım,hayatımız boyunca kendimizi mutlu ve güvende hissedelim. Kitap dolu bir yaşam dileğiyle ,bilgi dolu kalın.

Programımız burada sona ermiştir. Dinlediğiniz için teşekkür ederiz.

29.03.2016

UYGUNDUR

ALİ ÖKER

Okul Müdürü

GÜNÜN ANLAM VE ÖNEMİNİ BELİRTEN KONUŞMA

Sevgili arkadaşlar;

Kitabın yararlarının anlaşılması ve sayılarının çoğalması sonucu kitaplıklar oluştu. Kitaplıkların gelişmesi ile kütüphaneler meydana geldi. Herkesin yararlanması okuması, başvurusu için kurulan, içinde kitaplar bulunan binaya kütüphane denir.

Millî Eğitim Bakanlığı, Mart ayının son pazartesi günü başlayan haftanın Kütüphane Haftası olarak değerlendirilmesini kararlaştırmıştır. Hafta süresince kütüphanenin önemi anlatılır. Kütüphaneciliğin sorunları kamu oyuna duyurulur. Halk, kütüphanelerin gelişmesi için bilinçlendirilir. Okullarımızda kütüphanenin yararlarından söz edilir. Kütüphanelerde uyulması gerekli kurallar öğretilir.

Kütüphaneler eski çağlardan beri insanlığın hizmetindedir. Eldeki bilgilere göre ilk kütüphane, Asurlular zamanında kurulmuştur. Osmanlı imparatorluğu döneminde de kitaba ve kütüphaneye önem verildi. O dönemden zamanımıza kadar gelen büyük kütüphaneler vardır.

Yurdumuzun belli başlı büyük kütüphaneleri şunlardır : İstanbul'da Süleymaniye ve Beyazıt Devlet Kütüphaneleri. Ankara'da Millî Kütüphane, Millet Meclisi Kütüphanesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kütüphaneleridir.

Bunlardan Millî Kütüphane, 15 Nisan 1946 tarihinde kuruldu. Açılış tarihinde içinde iki kitap bulunan bu kütüphanemizde bugün 620 bin kitap vardır. Kütüphanelerimizdeki kitap sayısı yaklaşık 6 milyon kadardır.

Kütüphanelerde, kitapların korunması, kitapların sınıflandırılması ve okuyucuya kitap verilmesi için uzman memurlar bulunur. Bu memurlara kütüphaneci denir. Kütüphanecilik özel bir eğitimi ve öğretimi gerektiren bir meslektir. Bu amaçla üniversitelerimizde kütüphanecilik bölümleri açılmıştır. Bu bölümlerde öğrenimlerini tamamlayanlar kütüphanelerde görev yaparlar.

Yaşadığımız yüzyıl bilgi, ilerleme dönemidir. Kitaplar bilime giden yoldur. Çağımızın buluşlarını kitap, dergi gazete gibi yayın organlarından izleriz. Okuduğumuz kitaplar, dergiler, gazeteler bilgilerimizi artırır. Bizi dünyadaki gelişmelerden, değişmelerden haberdar eder. Kitaplar sevgili dostlarımızdır. Kitaplıklar, kütüphaneler kitapların bir arada bulunduğu yerlerdir.

Bulunduğumuz yerdeki kütüphanelerden yararlanalım. Kütüphanelerin zenginleşmesi için kitap armağan edelim. Kitapların korunduğu, yerleştirildiği kitaplığı, kütüphaneyi temiz turalım. Okuma salonlarında kimseyi rahatsız etmeyelim.

KÜTÜPHANELERİN TARİHÇESİ VE GELİŞİMİ

Okur ve araştırmacılar tarafından kullanılmak üzere oluşturulmuş kitap koleksiyonu barındıran mekan ya da yapıdır. Bugün kütüphanelerde kitapların yanı sıra süreli yayın, film, diya, ses kaydı, teyp bandı vb. gibi düşünce ve sanat ürünlerine de yer verilmektedir. Kütüphanelerin kökeni, kayıt tutma uygulamasına dayanır. Daha İ.Ö. 3. bin yılda, Babil kenti Nippur'da kil tabletlerdeki kayıtların bir tapınakta saklandığı bilinmektedir. İ.Ö. 7. Yüzyılda Asurlardan yaklaşık 20 bin tablet kalmıştır. İlk kütüphaneler, Eski Yunan'da İ.Ö. 4. Yüzyılda tapınaklarda ve felsefe okullarında oluşturulan kitap depolarıydı. Aristoteles'in kütüphanesi, İskenderiye Kütüphanesi, Pergamon (Bergama) Kütüphanesi, Roma'daki Bibliotheca Ulpia "I.Constantinus'un İstanbul'da 4. Yüzyılda kurduğu İmparatorluk Kütüphanesi, ilk çağların en önemli kütüphaneleriydi.

Rönesansla birlikte başlayan bazı toplumsal değişmeler, kütüphanelerin büyüklük ve işlevini önemli ölçüde etkiledi. Bu arada din savaşları, siyaset, hatta düşünce alanındaki devrimler kütüphanelerin gelişmesini engelledi. 17. ve 18. yüzyıllarda gelişen büyük özel koleksiyonlar Fransa'daki Ulusal Kitaplık ve İngiltere'deki British Museum Kütüphaneleri gibi çağdaş ulusal kütüphanelerin temelini oluşturdu. 1800'de Washington, D.C.'de Kongre Kitaplığı açıldı. 1602'de Oxford'da, 1683'te de Harvard'da üniversite kütüphaneleri kuruldu. 18. Yüzyılın sonlarında ise üyelerine kitap ödünç veren ve başvuru hizmetleri sağlayan kütüphaneler yaygınlaştı. 20. Yüzyılda çeşitli bilim dalları, mühendislik, tıp, işletme, hukuk gibi alanlardaki gelişmelerin yakından izlenebilmesi amacıyla, özellikle süreli yayınların derlendiği çok sayıda uzmanlık kütüphaneleri kuruldu. Çoğunlukla sanayi ya da meslek kuruluşlarının mali desteği ile çalışan bu kütüphaneler, kitap ve dergi koleksiyonlarının yanı sıra, okurlara başvuru kaynakları ile kaynakçalara ulaşma olanağı sağlayarak bilgi verme hizmetini de yerine getirdiler.

ATATÜRK VE KİTAP

Atatürk'ün hizmetinde bulunanlardan Cemal Granada, Atatürk'le Vasıf Çınar arasında geçen bir konuşmayı anlatırken; O'ndaki okuma alışkanlığının çocuk yaşlarında kazanıldığını da belirler: Boş zamanlarında Atatürk'ün elinden tarihle ilgili kitapların düşmediğini hatırlarım. Bir gün yine Atatürk, tarihle ilgili kalın bir kitap okuyordu. Öylesine dalmıştı ki, çevresini görececek hali yoktu. Bir sürü yurt meselesi dururken Devlet Başkanının kendini tarihe vermesi, Vasıf Çınar'ın biraz canını sıkmış olmalı ki, Atatürk'e şöyle dediğini duydum:

• Paşam!.. Tarihle uğraşıp kafanı yorma... 19 Mayıs'ta kitap okuyarak mı Samsun'a çıktın?

Atatürk, Vasıf Çınar'ın bu çok samimi yakınmasına gülümseyerek şöyle karşılık verdi:

• Ben çocukken fakirdim. İki kuruş elime geçince bunun bir kuruşunu kitaba verirdim. Eğer böyle olmasaydım, bu yaptıklarımın hiç birisini yapamazdım

OKUMA KİTAPLARIM (Z.OSMAN SABA)

*Bu yazıda ünlü ozanlarımızdan Z. Osman Saba kitapları hakkında duygu ve düşüncelerini anlatıyor.

Sevgili okuma kitaplarım. O kitaplar aylara bölünmüştü. Kış aylarına düşen parçalarda kış resimleri vardı. Sonra, o resimler gittikçe değişirdi. Dallar, yavaş yavaş tomurcuklanır, ağaçlar çiçek açardı. Paltolu çocuklar, paltolarını çıkarmaya başlardı. O resimler böylelikle, bizlere de tatilin yaklaşmakta olduğunu hatırlatırdı.

Bazen kitapların son sayfasını açardım. Orada bir kelebek veya çiçekli dala konmuş bir kuş resmine dalar giderdim. Bu sayfalara ne zaman geleceğiz? Bu sayfaları okuyacağımız günlere ne zaman kavuşacağız, diye düşünür dururdum. Oysa daha okulda yılın yarısına bile ulaşmamıştık. Sınıfımızın camlarını sert yağmurlu kış rüzgarları sarsıyordu. Böyleyken ben kitaplardaki o resimlere baktıkça yaz tatilinin hayallerine kapılmaktan kendimi alamazdım.

Neler düşünürdüm neler ... Sınavların başlayacağı günleri düşlerdim. Okuma dersinden hiç korkulur mu? Güzel bir Mayıs günü, sınav odasına girecektim. Öğretmenim beni güler yüzle karşılayacaktı. Önüme çıkan parçayı okuyacaktım. Ben okurken dışardan kuşlar ötüşecek yeni yapraklanmış ağaçların sallandıkları görünecekti.

Bahar yemişlerini satan satıcıların sesleri, çağrışmaları duyulacaktı. Öğretmenlerim okuduğum parça ile ilgili sorular soracaklar, ben hemen cevapları verecektim. Sonra «yeter» diyecekler, sınav odasından uçar gibi çıkacaktım. Okuma kitaplarındaki son parçalara baktıkça bunları düşünürdüm.

Dost okuma kitaplarım. Onlarda neler yoktu? Kısa pantolonları diz kapakları örtecek şekilde biraz geçen saçları düzgünce taranmış güler yüzlü çocuk resimleri vardı. O kitaplarda temiz giyimli köylüler, babalar, analar vardı. Bu insanların güzel resimleriyle doluydu, okuma kitaplarım. Bu resimlerdeki insanlar güzel bir dünyanın insanlarıydı. Kötülük bilmezlerdi, iyilikten başka bir şey düşünmezlerdi. «Bizim gibi olun, iyilikten başka bir şey düşünmeyin» derdi.

Bu unutamadığım eski okuma kitaplarından bugün bir tanesi bile yok. Onların şimdi hayalimdeki yapraklarım çevirirken yine de onları eskitmemek istiyorum. Onlardan ezberimde kalan parçaları yer yer okuyorum. Bu yüzden yangında yanmış kitaplar gibi sayfaların çoğu eksik.

Sevgili dost okuma kitaplarım, sizleri zamanla bu kadar özleyeceğimi hiç bilmezdim. Böyle olacağını bilseydim, birkaçınızı olsun öbür kitaplarımla yanında saklamaz olur muydum?

Ziya Osman SABA